

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 293/2015
13.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље С.К. из К., чији је пуномоћник Г.Ј., адвокат из С., против тужених О.ш. Н.Т. из К., чији је пуномоћник Д.З., адвокат из С. и М.П., из К., чији је пуномоћник О.Пе., адвокат из С., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр.300/14 од 23.07.2014. године, у седници већа од 13.05.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр.300/14 од 23.07.2014. године и предмет се враћа другостепеном суду на поновно одлучивање о жалбама тужених.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 1404/11 од 27.05.2013. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље. Ставом другим изреке поништена је одлука директора тужене школе бр.319/2011 од 28.11.2011. године о пријему тужене М.П. на радном месту наставника разредне настава у продуженом боравку на неодређено време са пуним радним радном временом и одлука школског одбора тужене школе бр.349/2011 од 09.12.2011. године којом је одбијен приговор тужиље на одлуку о пријему по расписаном конкурс. Ставом трећим изреке наложено је туженој школи да спроведе поновни поступак доношења одлуке о пријему наставника разредне настава у продуженом боравку на неодређено време. Ставом четвртим изреке тужена је обавезана да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од 124.500,00 динара. Ставом петим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље у делу којим је тражила да јој друготужена накнади парничне трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр.300/14 од 23.07.2014. године ставом првим изреке преиначне је првостепена пресуда, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље да се пониште одлуке директора тужене бр.319/2011 од 28.11.2011. године и одлука школског одбора тужене бр.349/2011 од 09.12.2011. године и да се наложи туженој школи да спроведе поновни поступак доношења одлуке о пријему наставника у разредној настави у продуженом боравку на неодређено време. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка из наведене пресуде, тако што је

тужиља обавезана да туженој школи накнади парничне трошкове у износу од 151.700,00 динара, а друготуженој у износу од 90.000,00 динара. Ставом трећим изреке тужиља је обавезана да туженој школи накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара и друготуженој у износу од 34.900,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужиља је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 399. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" број 72/11) и утврдио да је ревизија тужиље основана.

У првостепеном поступку је утврђено да је тужена школа дана 12.10.2011. године расписала конкурс, између осталих, за радно место наставника разредне наставе у продуженом боравку. У огласу је наведено да су потребни услови VII/1 степен стручне спреме, професор разредне наставе, и услови прописани чланом 120. Закона о основама система образовања и васпитања. На конкурс се пријавило 23 кандидата, од којих су 17 кандидата имали потпуне и благовремене пријаве, а међу њима су били тужиља и друготужена. Директорка тужене школе је извршила ужи избор од три кандидата, међу којима је била друготужена, и након психолошке процене кандидата од стране Националне службе за запошљавање – Филијала С., од које су сва три кандидата добила позитивну оцену, директорка школе је донела побијану одлуку 319/2011 од 28.11.2011. године, да се у радни однос прими друготужена. Побујаном одлуком школског одбора бр.349/2011 од 12.12.2011. године, одбијен је приговор тужиље на одлуку директорке школе. Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиље, поништио побијане одлуке тужене школе и наложио поновно спровођење поступка доношења одлуке о пријему наставника разредне наставе у продуженом боравку на неодређено време. По оцени првостепеног суда, у поступку избора кандидата пријављених на конкурс, није за све кандидате који су имали потпуне и благовремене пријаве утврђено да ли испуњавају услове из члана 120. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања, будући да нису доставили доказе о психичкој, физичкој и здравственој способности за рад са децом и ученицима, а психолошка провера у Националној служби за запошљавање извршена је само за три кандидата по избору директорке тужене школе. Будући да тужена школа није пружила свим кандидатима равноправну могућност да докажу општу здравствену способност за рад са децом и ученицима, и да одлука директорке школе о избору друготужене није била образложена, у смислу разлога за избор тог кандидата, то је тужбени захтев тужиље у целисти усвојен.

Побујаном другостепеном пресудом преиначена је првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев тужиље.

По оцени другостепеног суда, тужена школа је правилно применила чл. 120. и 130. Закона о основама система образовања и васпитања, тако што је

сачињен ужи избор кандидата, који су затим упућени на претходну психолошку процену способности за рад са децом и ученицима, а упркос томе што одлука о избору друготужене на радном месту по расписаном конкурсу није конкретно образложена, ово побијане одлуке не чини незаконитим, будући да нису прописани критеријуми по којима директор врши ужи избор кандидата као ни критеријуми за избор кандидата за пријем у радни однос.

По оцени Врховног касационог суда, основано се ревизијом тужиље истиче да је у побијаној другостепеној пресуди због погрешне примене материјалног права чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Према члану 120. став 1. тачка 2. Закона о основана система образовања и васпитања ("Службени гласник РС", бр. 72/09, 52/11) у радни однос у установу може да буде примљено лице, под условима прописаним законом и ако има психичку, физички и здравствену способност за рад са децом и ученицима. Према ставу 4. овог члана, доказ о испуњености услова из става 1. тачка 2. овог члана подноси се пре закључења уговора о раду. Пријем у радни однос на основу конкурса регулисан је чланом 130. овог закона, којим је ставом 3. прописано да у поступку одлучивања о избору наставника, васпитача и стручног сарадника директор врши ужи избор кандидата које упућује на претходну проверу психофизичких способности у року од 8 дана од дана истека рока за подношење пријава. Проверу психофизичких способности за рад са децом и учесницима врши надлежна служба за послове запошљавања применом стандардизованих поступака. У року од 8 дана од дана добијања резултата провере директор прибавља мишљење органа управљања. Према ставу 4. овог члана, директор доноси одлуку о избору кандидата у року од 8 дана од дана добијања мишљења органа управљања. Од ступања на снагу Закона о државним службеницима од 01.07.2006. године на све области које нису регулисане Законом о основама система образовања и васпитања, примењује се Закон о раду. Чланом 18. Закона о раду прописана је забрана непосредне и посредне дискриминације лица која траже запослење, између осталог, с обзиром на лична својства, статус, уверења и порекло, наведени овим чланом. Чланом 19. став 1. дефинисана је непосредна дискриминација у смислу овог закона. Према ставу 2. овог члана, пословна дискриминација, у смислу овог закона, постоји када одређена наизглед неутрална одредба, критеријум или пракса ставља или би ставила у неповољнији положај у односу на друга лица – лице које тражи запослење, као и запосленог, због одређеног својства, статуса, опредељења или уверења из члана 18. овог закона.

По оцени Врховног касационог суда, чињеница да чланом 130. Закона о основана система образовања и васпитања, као ни другим одредбама овог закона, нису прописани критеријуми по којима директор школе врши ужи избор кандидата које упућује на претходну проверу психофизичких способности, у односу на остале кандидате који су такође испуњавали услове из конкурса за пријем у радни однос, не значи да директор школе може донети одлуку о пријему кандидата по конкурсу без образложења о разлозима за пријем одређеног кандидата, као у конкретном случају. Посебно када се има у виду да приликом избора кандидата који су били изложени конкуренцији, само три кандидата која су ушла у ужи избор била су упућена на претходну проверу психофизичких способности, а остали кандидати, такође учесници конкурса, ову проверу нису

прошли, а такво поступање тужени није образлагао, нити је дао разлоге. Стога је ревизија тужиље основана, па је побијана другостепена пресуда укинута и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, другостепени суд ће узети у обзир изнете примедбе и донети правилну и закониту одлуку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 407. став 2. ЗПП.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић, с.р.**